

[Landbrugsministeren.]

udstedelsen af eksporttilladelser, indtil resultatet af statistisk departements optælling forelå og resultatet var gjort til genstand for overvejelser med henblik på, hvorvidt det ville være nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger til sikring af hjemmemarkedets forsyning.

Resultatet, som nu foreligger, viser, at den samlede kartoffelhøst i 1955 er anslået til ca. 14,4 mill. tdr. mod ca. 19 mill. tdr. i 1954. Høsten af egentlige spisekartofler andrager 5,5—6 mill. tdr., og da det årlige forbrug ifølge statistisk departements opgørelse andrager ca. 5,3 mill. tdr., skulle der altså ikke være nogen grund til ængstelse med hensyn til hjemmemarkedets forsyning. Der består imidlertid nogen usikkerhed, fordi svindet på grund af høstens ringere kvalitet kan blive noget større end normalt, og fordi der er en del kartofler, som folk her i landet — selvom disse kartofler egner sig udmærket til spisebrug — normalt ikke ønsker at købe, hvis de kan få en bedre spisekartoffel, Bintje; der er derfor fare for, at disse ringere sorter kan blive opfodret.

Hele sagen har i formiddags været genstand for en drøftelse i vareforsyningsudvalget. Jeg vil nu indlede forhandlinger med landbrugets organisationer, og jeg regner med, at det herefter hurtigt vil lykkes at nå til enighed om dette spørgsmål, som jo har to sider: befolkningens forsyning med et meget vigtigt fødemiddel og interessen i valutaindtjening ved eksport.

Uden at foregribe de forestående forhandlinger vil jeg sige, at jeg tror, resultatet af disse forhandlinger vil blive, at der bliver mulighed for, at man igen kan frigive eksporten, dog naturligvis således, at vi stadig nøje følger, hvorledes eksporten udvikler sig.

Karlskov Jensen: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for tilsagnet om alvorligt at overveje ophævelsen af det udstedte eksportforbud, men jeg forstår ikke rigtigt, at der i den statistik, som landbrugsministeriet nu har til rådighed, kan ligge nogen begrundelse for betænkeligheder overfor en sådan ophævelse. Som jeg sagde, er det jo kun en meget, meget lille procentdel af den samlede kartoffelavl, der

går til eksport, en ubetydelig procentdel i forhold til den meget, meget store mængde, som også normalt fodres op, fordi den ikke kan finde afsætning på andre måder. Priserne ligger jo sådan, at det er ganske givet, at alt, hvad der kan sælges til direkte forbrug, vil blive solgt til dette forbrug; kun den del, som ikke kan finde afsætning, og som ikke egner sig til spisekartofler, vil blive fodret op. Derfor synes jeg, det havde været rigtigere, om man havde undladt at udstede dette eksportforbud — man kunne jo godt alligevel have foretaget en optælling af beholdningen — og jeg tør måske i landbrugsministerens svar se en bekræftelse på, at landbrugsministeren også selv er kommet til bedre erkendelse i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at der i forretningsordenens § 20, stk. 5, vedrørende spørgsmål til ministre står:

„Besvarer ministeren spørgsmålet, kan spørgeren een gang stille supplerende spørgsmål indenfor en kort bemærkningsramme.“

Da der i den senere tid adskillige gange er forekommet afvigelser fra denne klare regel, gør jeg opmærksom på, at forretningsordenens regel er sådan, som jeg har citeret, og at den må følges. Hvis der skal ske ændringer her, må der ændres i forretningsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om kirkers bestyrelse m. m. og lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v.

Valgt blev: *Ove Hansen, Lysholt Hansen, Poul Hansen (Grenaa), Hougaard, Erhard Jakobsen, Evald Kristensen, Th. Mikkelsen, Orla Pedersen, Kr. Juul, Givskov Christensen, Damsgaard, Karlskov Jensen, Sønderup, Fibiger, Baagø-Hansen, Gottschalck-Hansen og Jørgen Jørgensen (Lejre).*